# Üksteisikümnes Jäggo.

§. 513. Moses wöttis neid sure Römoga wasto, ja räkis omma Äijale ülles keik need sured Teud, mis Jehowa omma Rahwa heaks olli teinud Egiptusse Maal, ja punnase Merre jures (§. 484), ja pärrast sedda siin Körbes. Ja Itro olli selle peäle wägga römus, ja kitis Jehowat, Israeli Jummalat (sest iggal Rahwal olli sel Ajal jo jälle isse Jummal (§. 80.); ja Itro töi keiksuggused Ohwrid Jehowale, tedda auustada. Ja nemmad wotsid ühheskous Leiba-Jehowa ees.

§. 514. Ja se sündis teisel Päwal, kui Moses istus Rahwale Kohhut moistmas, ja Rahwas temma jures seisis Homikust Öhtoni; siis Itro panni sedda wägga immeks, et Moses üksi keige selle Hulga Rahwa (§. 471.) Rio-Asjad püdis selletada, ja neile Jummala Seädmissed ja kässo Öppetussed keik teäda anda. Ja ta ütles Mosessele: Se ep olle hea, mis sinna teed, sest sinna nörked ärra, ni hästi kui se Rahwas, mis so jures on sest se Assi on sul wägga raske, sa ei joua sedda mitte üksi ärratehha.

§. 515. Sepärrast kule nüüd mo Sanna (ütles ta), ma tahhan sulle Nou anda, ja kül Jummal on sinnoga. Olle sinna Rahwa eest Jummala jures, ja wi nende asjad temma ette, ja selleta neile need Seädmissed ja Kässo Öppetussed ärra, et nemmad teädwad sedda Teed, mis nemmad peawad käima Jehowa ees, ja sedda Tööd, mis nemmad peawad teggema.

§. 516. Agga mu Asjade polest (ütles Itro) katsu sinna Rahwa seast wahwad ja tössised Mehhed, kes Jehowat kartwad, ja Ahnust wihkawad, neid panne nende ülle Peälikkuks, monned ülle igga tuhhande, monned ülle igga sa-